

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De
Imitatione Christi Libri Quatuor**

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XLII. Quod pax non est ponenda in hominibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](#)

ci, atque penitus nihil videri, non possum interius pacificari, & stabili, nec spiritualiter illuminari, neque plene tibi uniri.

CAPUT XLII.

Quod pax non est ponenda in hominibus.

I. **F**ili, si ponis pacem tuam cum aliqua persona propter tuum sentire & convivere, instabilis eris & implicatus.

Sed si recursum habes ad semper viventem & manentem veritatem, non contristabit te amicus recedens, aut moriens.

In me debet amici dilectio stare: & propter me diligendus est, quisquis tibi bonus visus est, & multum charus in hac vita.

Sine me non valet, nec durabit amicitia: nec est vera & munda dilectio, quam ego non copulo.

Ita mortuus debes esse talibus affectionibus dilectorum hominum, ut

O 5 (quan-

250 *De Imitatione Christi*

(quantum ad te pertinet) sine omni humano optares esse consortio.

Tanto homo Deo magis appropinquat, quanto ab omni solatio terreno longius recedit.

Tanto etiam altius ad Deum ascendit, quanto profundius in se descendit, & plus sibi ipse vilescit.

2. Qui autem sibi aliquid boni attribuit, gratiam Dei in se venire impedit: quia gratia Spiritus sancti cor humile semper querit.

Si scires te perfecte annihilare, atque ab omni creato amore evacuare, tunc deberem in te cum magna gratia emanare.

Quando tu respicias ad creaturas, subtrahitur tibi aspectus Creatoris.

Disce te in omnibus propter Creatorem vincere, tunc ad divinam valoris cognitionem pertingere.

Quantumcunque modicum sit, si inordinate diligitur & respicitur, retardat a summo, & vitiat.

CA